

## Читам, па шта?

Ученици IV<sub>5</sub> су учествовали у пројекту Библиотеке града Београда „Читам, па шта?“, који има такмичарски карактер. У првом, школском, нивоу ученици су читали по три књиге, писали приказе и илустровали их.

Представљамо неколико најуспешнијих радова.

### „Мач кнеза Стефана“, Драган Лакићевић



Вања Ракоњац

## **„Мач кнеза Стефана“, Драган Лакићевић**

Роман „Мач кнеза Стефана“ је заснован на историјским догађајима. Преплићу се реално и чудесно. Књига је сјајна и препоручујем је свима које познајем.

*Лена Бојић*



## **„Мач кнеза Стефана“, Драган Лакићевић**

Овај роман је на мене оставио велики утисак. Писац нам прича причу о периоду када су Турци владали нашим просторима. Не бих волела да се то време понови.

Из овог романа сам научила да увек треба да верујем у себе и урадим нешто ново. Највише ми се свидело то што су хајдуци и Миоша успели да отму мач Турцима. Ова књига је дивна, волела бих да постоји и њен наставак.

*Ана Јовановић*



## „Риба риби гризе реп“, Јасминка Петровић

„Риба риби гризе реп“ је књига која се састоји од пет прича. У њима су главни јунаци ђаци једног одељења четвртог разреда основне школе. Тема прича су различити проблеми које деца имају, као што су велике уши, ношење наочара, љубомора...

Јунакиња прве приче „Два локвања око пања“ је девојчица Катарина која је очајна јер има клемпаве уши и плаши се да ће јој се сви смејати. Међутим, она је добра у игрању „између две ватре“ и њени другови је због тога воле. Кад схвати да нико не примећује њене уши, страх од исмевања потпуно нестане.

У другој причи главни јунак је Дарко. Он је дебељушкаст и са њим нико не жели да седи у аутобусу док иду на екскурзију. Али, Дарко је маштовит и духовит и смишља забавне приче. Кад почне да их прича, он привлачи пажњу својих другова, који уживају у причама и почињу да поштују Дарка.

Главни јунаци осталих прича су Љуба који је несрећан јер има велике зубе, Сања која треба да носи наочаре и Илија који не може јасно да изговори глас „р“. На крају Љуба схвати да је на одељењског фотографији његов осмех најлепши, Сања је научила да наочаре могу да помогну да проблем јасније сагледа, а Илији док учи изговор гласова, расте самопоуздање.

Без обзира на проблеме који деци изгледају огромни, сви успевају да покажу да су добри другови и да се уклопе у одељење. Порука је ове књиге да треба да научимо да будемо задовољни собом, да поштујемо различитости, будемо толерантни и волимо своје пријатеље. Читаоци могу да науче да сви треба да будемо различити, да нас то чини посебнима и једнственима и да на то треба да будемо поносни.

Вања Ракоњац



## „Риба риби гризе реп“, Јасминка Петровић

Књигу „Риба риби гризе реп“ написала је Јасминка Петровић.

У њој се говори о деци која имају неке проблеме и о негодовању једних према другима. Неко носи наочаре, неко има клемпаве уши, неке нешто смета итд. Али, међу децом увек има оних који ће их прихватити. Пролазећи кроз те ситуације, деца полако схватају проблем који имају и постепено га забораве. Ипак, на крају сваке приче схвате да је свет леп баш због разлика.

Ову књигу бих препоручио сваком ко мисли да му се неко подсмева иза леђа.

*Богдан Шикоски*

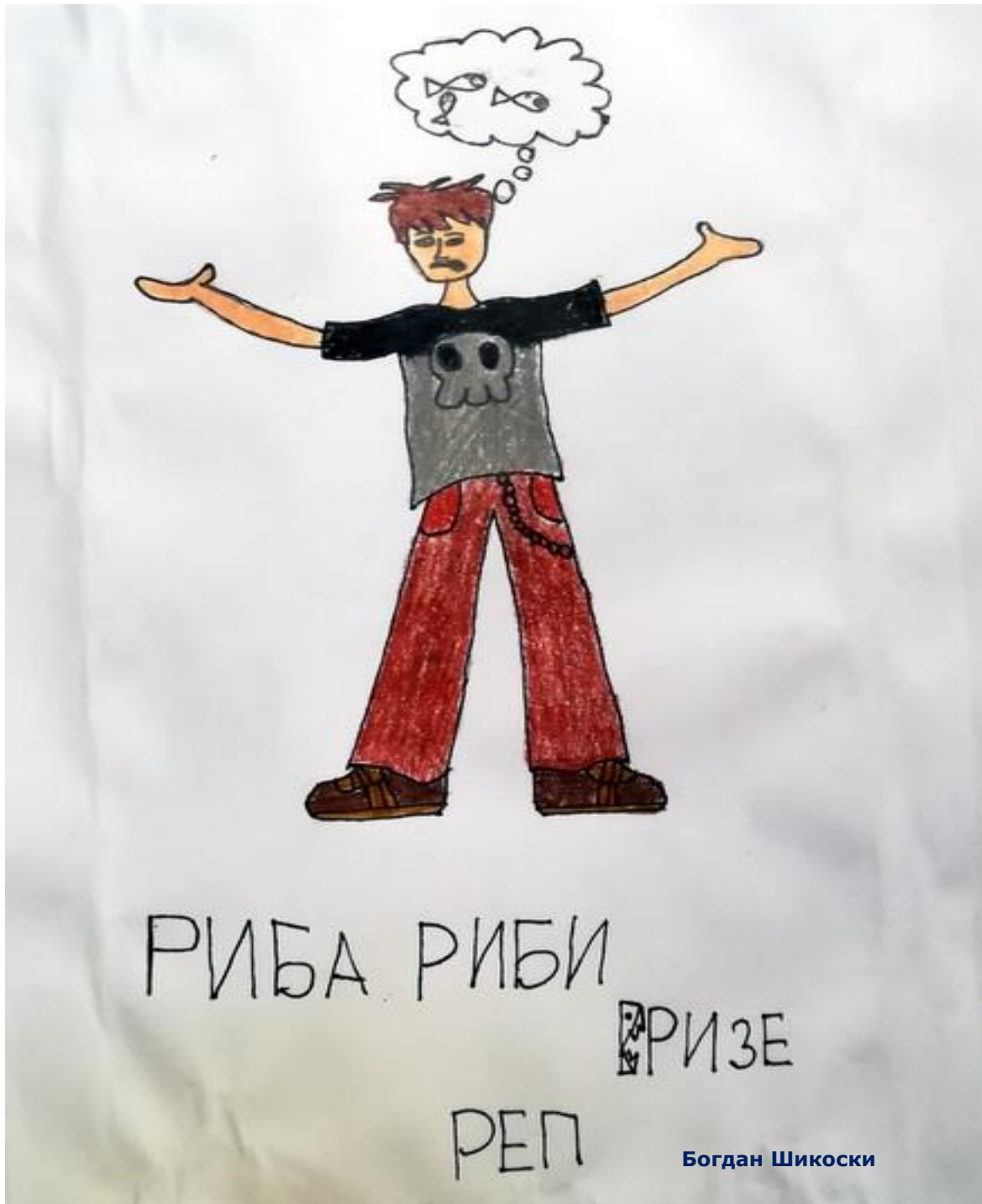


**Богдан Шикоски**

## „Риба риби гризе реп“, Јасминка Петровић

Књигу „Риба риби гризе реп“ написала је Јасминка Петровић. То је збирка пет прича које повезују ликови, ученици четвртог разреда. Свако од њих мисли да има велики проблем, на пример: велике уши, велики стомак, велике уши, мора да носи наочаре, не уме да изговори глас „р“. Мени се највише допала прва прича „Два локвања око пања“ зато што девојчица Катарина схвата да су сви различити. Порука ове књиге је да треба да прихватимо људе какви су. Нисмо сви исти и то је добро, јер да јесмо, било би досадно.

*Дора Мокрањац*



## **„Риба риби гризе реп“, Јасминка Петровић**

Књига „Риба риби гризе реп“ састоји се од пет прича у којима се говори о деци која имају проблеме и желе да буду прихваћена у свом одељењу. Муке јунака десетогодишњака су велике уши, ношење наочара, велики зуби, вишак килограма, љубомора и још много тога.

На крају прича деца решавају проблеме, помажу једни другима и стичу пријатеље.

*Лена Бојић*



Лена Бојић



Ана Јовановић





## Риба риби гризе реп“, Јасминка Петровић

Током читања ове књиге научила сам да кад имаш велике уши или зубе, или носиш наочаре, то није страшно. Спољашњи изглед није важан, важно је какав си изнутра, а пример да ли си добар друг. Од пет прича у књизи највише ми се свидела „Два лончића, четири поклопчића“. У њој девојчица Сања почне да носи наочаре и схвати да је важно да препозна правог пријатеља.

*Ана Јовановић*



## „Џепне приче“, Игор Коларов

Прочитала сам целу књигу и највише ми се свидела прича „Мистер Академик“.

Ово је прва књига у којој сам видела да читалац може да допише делове прича и зато ми је баш забавна.

Лена Бојић



## „Џепне приче“, Игор Коларов

Књигу „Џепне приче“ написао је Игор Коларов. То је збирка прича које нису међусобно повезане. Много прича је направљено тако да читалац треба да их доврши или допуни. Све су лепе и занимљиве, али се мени највише допала прича „Петров шешир“. Она ми се свиђа јер допуна тражи логичко размишљање.

„Петров шешир“ - допуна

Петар је направио шешир и одмах га ставио на главу.

Прво питање: Шта се налази испод Петровог шешира?

Одговор: Налази се његова глава.

Друго питање: Шта се налази на Петровој глави?

Одговор: Налази се његов шешир.

Треће питање: Ко је Петар?

Одговор: Петар је дечак са шеширом на глави.

И тако је Петар носио шешир целог дана. Шта се ту може?

*Дора Мокрањац*



„Цепне приче“, Игор Коларов

Страна 5, магоре са сунце



Розе цемпер са зубићима



Ана Јовановић